

primejdie de a se scufunda, atunci este probă de o mare răbdare și recunoștință. De aceea și Iov a fost încununat, de aceea a închis gura cea nerușinată a diavolului și a arătat clar că mulțumea lui Dumnezeu nu pentru prosperitatea zilelor pe pământ, ci pentru dragostea lui cea mare către Dumnezeu.

Privește, deci, pentru ce mulțumește și el lui Dumnezeu: nu pentru cele pământești și pieritoare, cum sunt slava, puterea, înțâietatea, căci toate acestea nu sunt vrednice de vreun cuvânt, ci pentru adevăratele bunuri, credința și libertatea cuvântului. Și privește încă cu câtă dispoziție mulțumește, căci nu a zis simplu „lui Dumnezeu”, ci „Dumnezeului meu”, ceea ce și profeții fac, împropriindu-și ceea ce este al tuturor.

Și ce este de mirare că profeții fac aceasta, când Dumnezeu Însuși, vorbind neconținut cu servitorii Săi, Se numește pe Sine Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov?

„Fiindcă credința voastră se vestește în

toată lumea”.

Apostolul mărturisește, deci, două izbânzi deodată: și că ei au crezut, și că, totodată, au crezut cu atâta curaj încât vestea lor s-a răspândit peste întreg pământul. „Fiindcă credința voastră”, zice, „se vestește în toată lumea”.

Credința, și nu certurile în cuvânt, nu disputele, nu silogismele. Deși multe erau acolo piedicile în calea învățării, într-adevăr romanii, fiind pe atunci stăpânitorii lumii întregi, trăiau în bogății și desfătări, în timp ce predica Evangheliei era răspândită de pescari, iudei dintre iudei, neam urât și disprețuit de toți, și care porunceau a se închina Celui Răstignit, ce crescuse și trăise în Iudeea.

Dar nimic din toate acestea nu a putut împiedica cuvântul în drumul său.

Atât de mare era puterea Celui Răstignit, încât să-i poarte cuvântul pretutindeni!

(Sf. Ioan Gură de Aur,

Omilii la Epistola către Romani)

CEI PATRU SFINȚI IERARHI ȘI TEOLOGI ÎN TRADIȚIA BISERICII

În conștiința Bisericii, Sfântul aghiorit Grigorie Palama este alăturat celor Trei Sfinți Ierarhi și celor trei teologi, formându-se astfel patrulea teologiei ortodoxe.

Vom observa acest adevăr atât în iconografie, cât și în imnografie.

În Sfânta Mănăstire a Marii Lavre, acolo unde Sfântul Grigorie a trăit ca monah o vreme, el este alăturat celor Trei Sfinți Ierarhi în absida Sfântului Altar. Aflăm același lucru și în Sfânta Mănăstire Vlatadon, fondată la jumătatea secolului al XIV-lea de către Mitropolitul Tesalonicului, Dorotei Vlatti și fratele său Marcu, care erau ucenici ai Sfântului Grigorie Palama.

Pe ușa paraclisului acestei Sfinte Mănăstiri, Sfântul Grigorie este pictat împreună cu cei Trei Sfinți Ierarhi, Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie Teologul și Sfântul Ioan Hrisostom.

Sf. Grigorie Palama,
iconă

Pe bolta capelei sudice a Bisericii principale a Sfintei Mănăstiri, în patru triunghiuri sferice, el este pictat împreună cu ceilalți teologi ai Bisericii: Sfântul Ioan Teologul, Sfântul Grigorie Teologul și Sfântul Simeon Noul Teolog. De aceea, în iconografie Sfântul Grigorie apare ca al patrulea ierarh și teolog. Dar și în imnografie el apare cu cei Trei mari Ierarhi și Luminători ai Dumnezeirii celei în Trei Sori Slăvită.

Sfântul Filotei Kokkinos, care a compus

slujba dumnezeiască pentru Sfânt, 1-a alăturat și 1-a slăvit pe Sfântul Grigorie împreună cu cei Trei Ierarhi.

Sfântul Grigorie Palama este caracterizat ca fiind de un singur duh și mergând pe aceeași cale cu cei trei teologi, al căror număr acum s-a îmbogățit cu un al patrulea teolog, care are aceeași fire și aceeași trăire duhovnicească ca și ei.

Conștiința Bisericii îl consideră pe Sfântul Grigorie Palama, Sfântul nostru